

Ἐλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
Ἀριθμός φύλλου 69 16 Σεπτεμβρίου 2001

Οἱ δύο κόσμοι

Τοῦτες τίς μέρες, πού στόν ἱερό χῶρο τῆς Ἐκκλησίας ὑψώνεται ὁ Σταυρός, σηματοδοτεῖται ἔντονα ἡ ἀντιθετική πορεία τῶν δύο κόσμων. Τοῦ κόσμου, πού λατρεύει τήν ὕλη, τήν εὐμάθεια καί τήν ἐγκόσμια δύναμη καί τοῦ κόσμου, πού ἀπλώνει τήν εὐαίσθητη κεραία τῆς ψυχῆς καί συλλαμβάνει τά μηνύματα τοῦ οὐρανοῦ.

Ο κόσμος, στή μακρότατη ἱστορική πορεία του, κεντρίζεται καί ἐντυπωσιάζεται ἀπό τή μαγεία τῆς δύναμης καί τῆς ἀπόλαυσης. Καί, συχνά, παρασυρμένος ἀπό τήν ἔμφυτη ἑπαρση, στήνει στό βάθρο τῆς εἰδωλικῆς λατρείας τόν ἴδιο τόν ἑαυτό του καί τίς προσωπικές, εὐγενικές ἢ εὐτελεῖς ἀδυναμίες του. Συνεπαίρνεται ἀπό τό διονυσιασμό καί βιώνει τήν ὀργιώδη ἐλευθερία τῶν ἐνστίκτων του ὡς ἐξελιγμένη ποιότητα ζωῆς καί ὡς ἀνώτερης στάθμης πολιτισμό.

Κατά τήν ἔσχατη τούτη περίοδο, πού τήν καταχωροῦμε σάν σηματοδιακή στή βίβλο τῶν κατορθωμάτων μας, τό βύθισμα τῆς ἐπιστήμης στά μυστήρια τῆς Δημιουργίας καί ἡ μεταφορά τῶν γνώσεων στό γήπεδο τῆς

τεχνολογίας γέμισαν τίς υπάρξεις μας μέ ἔπαρση. Καί αὐτή τήν ἔπαρση τήν περιφέρουμε σάν θηρεό εὐγένειας καί σάν δοξολογικό ὕμνο, πού δέν ἀναφέρεται ταπεινά καί σεβαστικά στό Θεό τοῦ οὐρανοῦ, στόν Πλάστη τῆς ἀπεραντῆς ὁμορφιάς, ἀλλά στό δικό μας εἶδωλο. Αὐτοθαυμαζόμαστε καί αὐτοδοξαζόμαστε. Γιά τή σοφία μας. Γιά τή δύναμή μας. Γιά τήν καθυπόταξη τῆς φύσης. Γιά τήν ἀμετρία τῆς ἀπόλαυσης.

Διαμετρικά ἀντίθετη ἡ πορεία καί ἡ λιτανεία τῆς Ἐκκλησίας. Δέν ἀρνεῖται τή Δημιουργία. Μήτε τή γνώση, μήτε τή δεξιότητα τῆς τεχνολογίας. Τά χαίρεται εὐλαβικά. Καί δοξάζει Ἐκεῖνον, πού «ἐποίησε τά πάντα καλὰ λίαν». Ἀλλά, σταθερά, μέσα στήν ἄπειρη ὁμορφιά τῶν θαυμασίων τοῦ Θεοῦ καί στή διαπλοκή τῶν ἰστῶν τῆς ἀνθρώπινης εὐγένειας καί τῆς ἀνθρώπινης κακότητος, ὑψώνει τό Σταυρό τοῦ Χριστοῦ μας. Καί τόν λιτανεύει ὡς τό μοναδικό καί ἀξεπέραστο σύμβολο τῆς ἄπειρης ἀγάπης καί τῆς θυσιαστικῆς «κένωσης». Τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο. Καί, ἀντίστοιχα, τῆς θυσιαστικῆς ἀγάπης, πού λυτρώνει τήν ἀνθρώπινη ὑπαρξη ἀπό τόν ἐγωκεντρισμό καί τήν αὐτολατρεία καί τή φέρνει, ταπεινό λάτρη στό θρόνο τοῦ Θεοῦ καί συναντιλήπτορα στό συνοδίτη ἄνθρωπο.

Ναί, ἡ Ἐκκλησία δέν περιφέρει τήν ἔπαρση, ἀλλά τήν κένωση τοῦ Σταυροῦ. Γιατί ἡ ἔπαρση εἶναι ποιότητα χαμηλῆς εἰδωλολατρείας. Πού φουσκώνει τίς υπάρξεις. Τίς ἀλλοτριώνει καί τίς καταστρέφει. Ἡ ἀναφορά στό Σταυρό εἶναι πορεία στό Γολγοθᾶ. Στόν τόπο, πού ὁ Θεάνθρωπος «ἐξέχεε» τήν ἄπειρη ἀγάπη. Πού σταυρώθηκε γιά τό πλάσμα Του. Καί ἄνοιξε τή διάβαση γιά τήν οὐράνια βασιλεία. Ἀκατανόητο τό μυστήριό αὐτό γιά κείνους, πού λατρεύουν τήν ὕλη καί λιβανίζουν ἀσταμάτητα τήν εὐμάρειά τους. Μυστική, ἀπέραντη γνώση, γιά κείνους, πού ὑπερβαίνουν, πού υπερνικοῦν τούς πειρασμούς τούτου τοῦ κόσμου καί βηματίζουν στά ἴχνη τοῦ Σταυρωμένου. «Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μέν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστίν, τοῖς δέ σωζομένοις δύναμις Θεοῦ ἐστίν» (Α΄ Κορινθ. α΄ 18).

Οσο κινεῖται ὁ κόσμος, ὅσο συνεχίζει ἡ γραφή τοῦ ἀπέραντου βιβλίου τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας, θά διακρίνουμε τήν ταυτόχρονη, ἀλλά ἀντίστροφη λιτανεία. Τήν ἐπιδεικτική πορεία τῆς ἀνθρώπινης ἔπαρσης. Καί τήν ἀφυπνιστική λιτανεία τοῦ συμβόλου τῆς Θυσίας. Ἐκεῖνο, πού ἀπομένει, ὡς καταλυτικό προνόμιο, στόν καθένα μας, εἶναι ἡ ἐπιλογή. «Ἰδοὺ δέδωκα πρό προσώπου σου σήμερον τήν ζωὴν καί τόν θάνατόν, τό ἀγαθόν καί τό κακόν, ... ἔκλεξαι τήν ζωὴν, ἵνα ζῇς σύ καί τό σπέρμα σου» (Δευτερον. λ΄ 15, 19)».

Συνοδική όπερέτα

Μή ζητᾶτε πιά σοβαρότητα Ἀγιοπνευματικῆς, Συνοδικῆς Διάσκεψης στά ξεφτίδια τοῦ ἱεροῦ θεσμοῦ, ὅπως τὸν εὐτέλισε καὶ τὸν ἐξουθένωσε ἡ ὑπερφίαλη προεδρεία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου. Μὴ προσβλέπετε στὸ ἀνώτατο ὄργανο διοίκησης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ τὸ ἱερό δέος, πού δονεῖ τὴν ψυχὴ τοῦ κάθε πιστοῦ, ὅταν ἀφήνεται νά προσεγγίσει εὐλαβικά τίς μεγάλες Συνόδους τῆς Ἐκκλησίας μας, τὰ φωτεινά πρόσωπα τῶν Συνοδικῶν Συνέδρων καὶ τὴ βαθύτητα καὶ ὑπευθυνότητα τοῦ διαλόγου τους. Τὰ χαρακτηριστικά στοιχεῖα τῆς ἐπισκοπικῆς ἰσοτιμίας, τοῦ ἀλληλοσεβασμοῦ, τῆς ἐλευθερίας τῆς ἔκφρασης καὶ τῆς ἀδέσμευτης ψήφου, πού ἀποτελοῦν καρπούς τῆς παρουσίας τοῦ Παναγίου Πνεύματος καὶ τῆς σεμνότητας καὶ ταπεινοφροσύνης τῶν Συνέδρων, πού εἶναι τὰ προσιτὰ δείγματα τῆς ἀγιότητάς τους, τὰ ἐπνιξε καὶ τὰ ἀφάνισε ὁ λίβας τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς ὑπεροψίας. Ἡ «Ἐκκλησία» καὶ ἡ «Σύνοδος» καὶ ἡ «αὐθεντία» γιὰ τὴ «νῦν ἐποχῇ» εἶναι ὁ κ. Χριστόδουλος. Τὰ Συνοδικὰ Σώματα καὶ οἱ ὑπεύθυνοι Ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας ὑποβαθμίστηκαν σέ ρόλους κομπάρσων καὶ χειροκροτητῶν τῶν ἡγεμονικῶν ἀπαιτήσεων τοῦ καὶ τῶν αὐθαρεισιῶν του.

Κατὰ τὸ πρῶτο δεκαπενθήμερο τοῦ ἐπόμενου μήνα, τοῦ Ὀκτωβρίου θὰ συνέλθει, στὴν τακτικὴ του ἐτήσια Συνέλευση, τὸ Ἀνώτατο ὄργανο διοίκησης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἄν αὐτὴ τὴ Συνάντηση τὴν ἀποκαλέσετε Σύνοδο, κινδυνεύετε νά πέσετε στὸ ἀμάρτημα τῆς βλαστήμιας. Ἄν τὸ ἀντιμετωπίσετε ὡς ὀπερέτα, θὰ εἴσαστε μέσα στὴν πραγματικότητα. Καὶ θὰ ἀποφύγετε τὴ μομφὴ τῆς ἱεροποίησης τῶν βεβήλων.

Στὴ Συνέλευση αὐτὴ (ὅπως ἔχει σχεδιαστεῖ καὶ ὅπως ἔχει προβληθεῖ στὰ Μέσα Μαζικῆς Ἐνημέρωσης) δέν παραχωρεῖται στοὺς 80 Συνέδρους μὴτε τὸ δικαίωμα τῆς ἐλεύθερης ἔκφρασης, μὴτε ἡ προσωπικὴ ὑπευθυνότητα κρίσης καὶ ψήφου. Τὸ Σῶμα συνέρχεται, ἀπλὰ καὶ μόνο, γιὰ νά τηρηθεῖ ὁ Καταστατικὸς τύπος. Καὶ ἔχει ἐκ τῶν προτέρων φιμωθεῖ, γιὰ νά μὴν προκύψουν ἀμφισβητήσεις τῶν αὐθαίρετων ἀρχιεπισκοπικῶν πρωτοβουλιῶν καὶ ἀρνητικὲς ἐκτιμήσεις τῶν ἐξαλλων ἢ καὶ φαιδρῶν τηλεοπτικῶν ἐμφανίσεων του.

Ὅλα ἔχουν ἐγκλωβιστεῖ σέ στενὰ ὅρια καὶ χρόνου καὶ ἐλευθερίας, γιὰ νά μὴν ὑπάρξει τὸ ἐνδεχόμενο τῆς διαφυγῆς ἀπὸ τὸ προκαθορισμένο καλούπι. Καὶ ὅλα ἔχουν μεθοδευτεῖ μέ στόχο τὴν ἀνάδειξη τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ προσώπου σέ κυρίαρχο τοῦ

συνοδικού παιχνιδιού και σέ μονάρχη μέ απόλυτες εξουσίες.

Έπισημαίνω συγκεκριμένα στοιχεία αύτης τής μεθόδευσης.

1. Οί έργασίες όλόκληρης τής 'Ιεραρχίας τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος περιορίστηκαν άσφυκτικά στό χρονικό άνοιγμα τών τεσσάρων και μόνο, ήμερών.

Ό Καταστατικός Χάρτης, τό νομοθέτημα, πού ρυθμίζει τόν τρόπο διοίκησης τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος, παραχωρεί τό δικαίωμα νά παρατείνεται ή λειτουργία τής 'Ιεραρχίας ίσαμε ένα μήνα. Καί αυτό, γιά νά δίνεται ή ευχέρεια άνετης διερεύνησης τών σοβαρών προβλημάτων, πού άπασχολούν κατά καιρούς και τή διοίκηση τής 'Εκκλησίας και τό εκκλησιαστικό Σώμα, άπρόσκοπτης άνταλλαγής άπόψεων και άδιάβλητης ψηφοφορίας.

Η παράγραφος 4 του άρθρου 6 όρίζει: «Αί τακτικάί και έκτακτοι συνελεύσεις τής Ι.Σ.Ι. διαρκούν ούχί πέραν του μηνός, έκτός εάν άλλως αποφασισθῇ ύπ' Αύτης εις τήν συγκεκριμένην έκάστοτε περίπτωση». Αυτό σημαίνει, ότι ο χρόνος, γιά νά καταλήξει τό Σώμα σέ *consensus* και σέ όριστικές αποφάσεις, πρέπει νά είναι έπαρκής. Καί επιτρέπεται νά φτάσει ακόμα και στή συμπλήρωση μήνα. Καί όχι μόνο αυτό. Άλλά, αν ή συζήτηση δέν έχει ολοκληρωθῇ και τό 'Ιεραρχικό Σώμα αποφασίσει τήν παράταση τών εργασιών, ο Καταστατικός Χάρτης παρέχει τό δικαίωμα νά συνεχιστούν οι έργασίες και πέρα από τό μήνα.

Μελετήστε μέ προσοχή τό περιεχόμενο αυτού του άρθρου του Κατα-

στατικού Χάρτη, φιλοσοφήσετε τίς προθέσεις του Νομοθέτη και κρίνετε τή σημερινή πραγματικότητα. Ό Καταστατικός Χάρτης θεσμοθετεί νά μήν παρατείνονται οι έργασίες του Άνώτατου Διοικητικού Όργάνου τής 'Εκκλησίας πέρα από τό μήνα, έκτός αν αποφασίσει νά τίς παρατείνει ή ίδια ή Συνέλευση. Ό κ. Χριστόδουλος όρισε νά μήν παρατείνονται οι έργασίες τής 'Ιεραρχίας πέρα από τίς τέσσερες μέρες. Ναι. Μόνο τέσσερες μέρες. Μέσα σ' αυτά τά χρονικά όρια πρέπει νά χωρέσουν όλα. Καί ή πολυσέλιδη και πολύωρη δική του είσαγωγή, πού συνήθως καταβροχθίζει τό χρόνο τής πρώτης μέρας. Καί οι άπανωτές είσηγήσεις τής όμάδας, πού λειτουργεί ως παρασύνοδος και πού έχει, μόνη αύτή, πρόσβαση στα άρχιεπισκοπικά σχέδια. Καί ή διαδικασία εκλογών νέων Μητροπολιτών στις κενές έδρες τής Νέας Σμύρνης και τής Σύρου. Όλα αυτά μέσα σέ τέσσερες μέρες. Πού νά βρεθῇ χρόνος γιά διάλογο! Έστω και γιά απλό αντίλογο, πού θά όδηγήσει τό Σώμα στήν καλύτερη επιλογή και στή σωστότερη άπόφαση! Καί καθώς ο κ. Χριστόδουλος έχει εγκαινιασει τή μέθοδο τής τραχύτητας και τής αναίδειας, μόλις κάποιος Συνοδικός Σύνεδρος αποτολήσει νά διατυπώσει μέ άνεση και μέ παρηρησία τήν άποψή του, θά τόν διατάξει νά σταματήσει τήν άγόρευση του και, γιά νά τόν εξαναγκάσει σέ σιωπή, θά του κλείσει και τό μικρόφωνο.

2. Η δεύτερη παρατήρησή μας.

Αν από τίς τέσσερες μέρες τών εργασιών τής 'Ιεραρχίας αφαιρεθούν οι δύο, ή πρώτη, πού καλύπτεται από τίς

είσαγωγικές φιλοφρονήσεις ρουτίνας και ή τελευταία, πού θά δαπανηθεί στή διαδικασία διχοτόμησης τῆς Μητρόπολης Νέας Σμύρνης ἢ τῶν ἐκλογῶν, ἀπομένουν μόνο οἱ δυό μεσαῖες.

Στίς συνεδριάσεις τῶν δυό αὐτῶν ἡμερῶν, ὁ κ. Χριστόδουλος ἔχει συμπιέσει ἐπτά εἰσηγήσεις. Οἱ δυό μέρες, ἔχουν τέσσερα δῶρα ἐργασίας. Σ' αὐτά τὰ τέσσερα δῶρα πρόκειται νά ἀναπτύξουν οἱ ἐπτά εἰσηγητές τίς ἀπόψεις τους, νά ἐκφράσουν τίς θετικές ἢ τίς ἀρνητικές κρίσεις τους οἱ 80 σύνεδροι καί, ἂν χρειαστεῖ, νά γίνουν καί ψηφοφορίες.

Ὁ προγραμματισμός, γι' αὐτούς, πού βλέπουν ἐπιτόλαια τίς ἐκκλησιαστικές μεθοδεύσεις, δείχνει νά κινεῖται στό χῶρο τοῦ φαιδρουῦ. Γιά κείνους, ὅμως, πού κάνουν χτύπο τῆς καρδιάς τους τοὺς προβληματισμούς τῆς Ἐκκλησίας, γίνεται ἀφορμή ἔντονης ἀνησυχίας καί ἀθεράπευτης ἀγωνίας.

Ἡ Ἱεραρχία, ἓνα πολυπληθές Σῶμα, δέν εἶναι δυνατόν, μέσα στά ἀσφυκτικά περιθώρια τῶν 8 ὥρῶν, νά μελετήσει μέ ἄνεση τόσο πολλὰ θέματα καί νά προχωρήσει σέ ἀποφάσεις, ἱκανές νά ἐπηρεάσουν σοβαρά τήν πορεία τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου.

Ἡ κατάρτιση τῆς ἡμερήσιας διάταξης δέν ἔγινε μέ ὄραμα τήν ἀντιμετώπιση τῶν σοβαρῶν προβλημάτων, πού συναντάει σήμερα ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. Στόχος τοῦ προέδρου τῶν συνοδικῶν Σωμάτων Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου ἦταν νά παρακάμψει, δίχως μεγάλο κλονισμό, τόν Μαλέα. Νά παραγεμίσει τό χρόνο τῶν λίγων Συνοδικῶν Συνεδριάσεων μέ εἰσηγήσεις τύπου διαλέξεων καί νά μὴν ἀφήσει στοὺς Συνέδρους χρονικά περιθώ-

ρια νά ἐκφράσουν τίς ἀντιθέσεις τους καί τήν ἔντονη κριτική τους στίς ἄστοχες πρωτοβουλίες του καί στίς ἀπανωτές γκάφες του, πού ἔρριξαν τήν Ἐκκλησία καί τήν Ἀρχιερωσύνη της στή θεατρική σκηνή τῆς χλεύης καί στά κουτσομπόλα στόματα τῶν ἐκβρασμάτων τοῦ ὑποκόσμου.

Ὁ κ. Χριστόδουλος φοβήθηκε τή Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας. Καί τήν ἐπνιξε. Τήν κάλεσε, γιά νά τηρήσει τόν τύπο καί γιά νά παρουσιαστεῖ στήν κοινή γνώμη ὡς ἀκριβῆς τηρητής τῶν ἱερῶν θεσμῶν καί τῶν νομικῶν ὑποχρεώσε-
ών του. Ἀλλά τή στραπατσάρισε, βάναυσα, πρὶν ἀκόμα συγκροτηθεῖ σέ Σῶμα καί πρὶν κάνει χρήση τοῦ «ἀκριβοῦ προνομίου τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου». Τήν ὑποχρέωσε νά λειτουργήσει(!) ἄφωνη. Οἱ 80 Συνοδικοί Σύνεδροι κλήθηκαν νά παρακολουθήσουν σιωπηλοί τίς διαλέξεις τῶν λίγων, τῶν παρῶντων τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς καμαρίλας, πού, μόνοι αὐτοί, ἀπολαμβάνουν τήν εὐνοια τοῦ προέδρου τοῦ Συνοδικοῦ Σώματος καί, μόνοι αὐτοί, ἐναλλάσσονται στό βῆμα τῆς Συνόδου. Νά ἀκούσουν τήν ὀκτάωρη φλυαρία (δυό μέρες ἐπὶ τέσσερες ὥρες), νά νυστάξουν, νά ἀποκοιμηθοῦν, νά ναρκαθοῦν καί, μετὰ, νά ἀποχωρήσουν. Ὁ δικός τους λόγος εἶναι περιττός. Ἡ δική τους συμβολή στή συλλογική διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι εὐνοουχισμένη. Στά Πρακτικά θά καταχωρηθεῖ ἡ θέληση τοῦ κ. Χριστοδούλου. Καί αὕτη ἡ θέληση θά ἐμφανιστεῖ ὡς ἡ συνισταμένη τῆς θέλησης τῆς Ἱεραρχίας.

3. Σημειώνουμε καί μιὰ τρίτη πτυχή τῆς προβληματικῆς μας.

Ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας εἶναι τὸ ἀνώτατο καὶ κυρίαρχο διοικητικὸ Σῶμα. Οἱ Συνελεύσεις τῆς δὲν ἔχουν τὴ μορφή θεολογικοῦ ἢ ποιμαντικοῦ σεμιναρίου, πού ἀποσκοπεῖ στὴν ἐπιμόρφωση τῶν Ἱεραρχῶν. Ἡ Ἱεραρχία συνεδριάζει, γιὰ νὰ χαράξει γενικὲς ἀρχές στὴ διοίκηση καὶ στὴ διαποίμανση. Νὰ μελετήσῃ τὰ σοβαρὰ προβλήματα, πού ἐκκρεμοῦν καὶ νὰ καταστρώσῃ ἀποφάσεις, πού θὰ δεσμεύσουν καὶ θὰ τροchioδρομήσουν τὸ ἐκτελεστικὸ ὄργανό τῆς, τὴ Διαρκὴ Ἱερά Σύνοδο. Ἄν κατὰ τίς Συνεδριάσεις τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας ἀκουστοῦν λόγοι, ἀλλὰ δὲ διατυπωθοῦν δεσμευτικὲς ἀποφάσεις, τὸ ἔργο τῆς δὲν ὑπερβαίνει τὴ στάθμη τοῦ μηδενός. Ἀλλὰ καὶ ἂν διατυπωθοῦν κάποιες ἀποφάσεις, ἀσήμαντες ὅμως καὶ περιθωριακές, ὅπως αὐτές, πού δημοσιοποιήθηκαν μετὰ τίς Συνελεύσεις τῆς τελευταίας τριετίας, καὶ πάλι τὸ ἀνώτατο Συνοδικὸ ὄργανο εὐτελίζεται καὶ ἡ λειτουργία του υποθιβάζεται σὲ Συμβούλιο ἐπαρχιακοῦ Συλλόγου.

Προσέξτε τὴ σειρά τῶν θεμάτων, πού ὁ κ. Χριστόδουλος προέκρινε ὡς σοβαρὰ καὶ ἐπείγοντα καὶ τὰ καταλογράφησε στὴν ἡμερήσια διάταξη τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, πού θὰ συνέλθῃ τὸν Ὀκτώβριο.

Τὸ πρῶτο θέμα εἶναι ἡ ἐνημέρωση τοῦ Σώματος γιὰ τὸ θέμα τῶν ταυτοτήτων. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, κατὰ τὸ θέμα τοῦ 2000, περιφρόνησε τὴν Ἱεραρχία καὶ κίνησε, μὲ δική του πρωτοβουλία, τὴ διαδικασία συλλογῆς ὑπογραφῶν. Δὲν ἔφερε τὸ θέμα στὴν Ἱεραρχία. Καὶ δὲ ζήτησε τὴν ἔγκρισή τῆς. Προχώρησε σὰν ἀπόλυτος μονάρχης. Καί, μόλις μετὰ ἓνα μῆνα, ἀπὸ τὴ μέρα,

πού ἄρχισε ἡ διαδικασία, ἔφερε, ὡς «τετελεσμένο γεγονός» τὸ θέμα στὴν Ἱεραρχία καὶ προσπάθησε, μὲ μιὰ πονηρὴ ἐρώτηση (ἂν κανένας σας διαφωνεῖ νὰ σηκώσει τὸ χέρι του) νὰ ἀποσπάσῃ τὴ συγκατάθεση. Κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ἀγνόησε τὴν Ἱεραρχία, ὅταν, κατὰ τὸν περασμένο Ἰούνιο, πάγωσε τὸ θέμα τῶν ὑπογραφῶν καὶ ἀπόφυγε νὰ ἀνακοινώσει ἀκόμα καὶ τὸν ἀριθμὸ τῶν δελτίων, πού ὑπογράφηκαν στὴ δική του ἐκκλησιαστικὴ περιφέρεια καὶ στίς περιφέρειες ὅλης τῆς ἑλληνικῆς ἐπικράτειας. Καὶ τώρα, ἐπανερχεται, ὄχι γιὰ νὰ ρωτήσῃ τὴ Συνέλευση τῆς Ἱεραρχίας ἂν συμφωνεῖ μὲ τίς ἐπιλογές του καὶ μὲ τίς ἐνέργειές του, ἀλλὰ, ἀπλά, γιὰ νὰ τοὺς ἐνημερώσῃ. Ἄν κανεὶς ζητήσῃ τὸ λόγο ἢ ἂν τολμήσῃ νὰ ἐκφράσῃ μομφή γιὰ τὴν περιφρόνηση τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καὶ τὴν αὐθαίρετη χάραξη γραμμῆς, ὁ πρόεδρος θὰ τὸν διακόψῃ, θὰ τὸν ἐπιπλήξῃ, γιατί θὰ βρίσκεται ἐκτὸς θέματος καὶ ἔξω ἀπὸ τὰ καθωριστικὰ πλαίσια τῆς ἡμερήσιας διάταξης καὶ θὰ τοῦ ἀφαιρέσῃ τὸ λόγο. Ἄν ἐκεῖνος ἐπιμένει νὰ μιλήσῃ, θὰ πατήσῃ ἓνα κουμπὶ καὶ θὰ τοῦ κλείσῃ τὸ μικρόφωνο.

Τὸ δεύτερο θέμα τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Ὀκτωβρίου εἶναι ὁ Νεοπαγανισμός. Τὴν εἰσήγηση θὰ τὴν κάνει ὁ Μητροπολίτης Ἀνθιμος, πού ἔχει ἐνταχθεῖ στὴν καμαρίλα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, μὲ ἀντάλλαγμα τὴν ὑπόσχεση, πὼς θὰ κληρονομήσῃ τὴ Μητρόπολη Θεσσαλονίκης. Ὅπως ἀντιλαμβάνεστε, ἡ εἰσήγηση στοῦ θέματος αὐτοῦ δὲν ἐπιδέχεται συζήτηση καὶ, πολὺ περισσότερο, ὀριστικὲς ἀποφάσεις καὶ ψηφοφορίες. Τί νὰ ἀποφασίσῃ ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας; Οἱ Σύεδροι δὲν ἔχουν ἄλλα πε-

ριθώρια πρωτοβουλιών, παρά μονάχα νά καθήσουν στην καρέκλα καί νά ακούσουν τόν ὁμιλητή νά διαβάζει τή διάλεξή του. Καί, ἂν καταλάβουν τίποτα, κατάλαβαν.

Τό τρίτο θέμα ἀναφέρεται στην βιοηθική. Σέ ἓνα κλάδο, πού εἶναι γιά τούς Ἐπισκόπους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος *terra incognita*. Ἄν κάποιος τολμήσει νά διατυπώσει ἄποψη, αὐτή δέν θά εἶναι τίποτε περισσότερο ἀπό «φούσκα». Ὡστόσο, ἡ ἀμάθεια τῶν πολλῶν θά βοηθήσει τόν κ. Χριστόδουλο νά ἐπιπλεύσει καί νά ἀπομονώσει καί τούς ζωηρούς Μητροπολίτες, πού προσέρχονται στή Συνέλευση τῆς Ἱεραρχίας μέ ἀκονισμένα τά ξίφη τους.

Καί ἀκολουθεῖ ἡ τέταρτη εἰσήγηση, πού ἔχει ὡς τίτλο τῆς «Ἐναρμόνιση φιλελευθερισμοῦ καί παραδόσεως». Στό θέμα αὐτό κάποιιοι θά ψελλίσουν μερικές προτάσεις. Ὑπέρ τοῦ φιλελευθερισμοῦ ἢ ὑπέρ τῆς παράδοσης. Ἀπόψεις νερουλές, ἄχρρες καί ἄοσμες, ἄσαφείς, ἀπρόσφορες, γιά νά ἐνσωματωθοῦν στή διαλεκτική τοῦ ὁμιλητή καί ἀνίκανες νά ἀποτελέσουν τό σκεπτικό δυναμικῆς Συνοδικῆς ἀπόφασης. Ἡ φλυαρία θά πέσει στό κενό. Καί ἡ ὥρα τῆς συνεδρίασης θά συμπληρωθεῖ.

Προχωροῦμε στην ψηλάφηση τῆς πέμπτης εἰσηγήσεως. Θά ἀναφέρεται στά οἰκονομικά θέματα τῆς Ἐκκλησίας. Σέ ποιά συγκεκριμένη πτυχή τους, δέν λέγεται. Κανένας ἀπό τούς Συνέδρους δέν θά ἔχει τή δυνατότητα, ἐκ τῶν προτέρων, νά γνωρίζει ποιά προβληματικά ἀνοίγματα τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας θά συζητηθοῦν, ὥστε νά εἶναι προετοιμασμένος

καί νά ἔχει λόγο θετικό καί ἀποφασιστικό. Ὅλοι θά ἀκούσουν ἐκείνη τήν ὥρα καί τήν προβληματική καί τίς προτάσεις. Καί θά κληθοῦν, διά βοῆς, νά ποῦν τό «ναί». Νά υἱοθετήσουν τίς προτάσεις καί νά ἀμνηστεύσουν τά, τυχόν, τρωκτικά. Κουρασμένοι ἀπό τήν πολυχρόνια ἀπόξεση τῶν πληγῶν, ἀπό τή δημοσιοποίηση τῶν χειριστικῶν σκανδάλων, πού συνεχῶς ψάχνονται καί ποτέ δέν κολάζονται, θά προσπεράσουν καί πάλι τούς ὑφάλους καί θά ἐξουσιοδοτήσουν τήν «καμαρίλα» νά ὑλοποιήσει τά προγράμματα της.

Καί φτάνουμε στό ἕκτο θέμα. Εἶναι ἡ συμπεριφορά τῶν κληρικῶν στόν κόσμο. Τήν εἰσήγηση γιά τό θέμα αὐτό θά τήν κάνει ὁ Μητροπολίτης Γουμενίσσης. Ἐκεῖνος ὁ Ἐπίσκοπος, πού κουβαλάει, ὅπου καί ἂν βρεθεῖ καί ὅπου καί ἂν σταθεῖ, τή Μαρία Τσολάκη, τή γνωστή ὁραματίστρια τῆς Μυτιλήνης, πού τή χώρισε ἀπό τόν ἄντρα της καί τήν περιφέρει, γιά νά καταξιώνει(!) μέ τήν πράξη του αὐτή τή δική του ἀρχιεροσύνη. Αὐτός, λοιπόν, θά μιλήσει στην ὁλομέλεια τῆς Ἱεραρχίας γιά τή συμπεριφορά τῶν κληρικῶν. Καί ὁ Μακαριώτατος, πού ἔχει τήν εὐχέρεια νά συμπληρώνει καί μέ εἰσαγωγές ἀπό τό ἐξωτερικό τό πάζλ τῆς ἀνηθικότητας, θά ὑπομνηματίσει τόν εἰσηγητή καί θά χαράξει τή φωτεινή γραμμή, πού πρέπει νά ἀκολουθήσουν καί οἱ Ἐπίσκοποι καί οἱ κληρικοί τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, γιά νά προσεγγίσουν τό ἦθος τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐπιτελείου του καί νά γίνουν ἀξιοσέβαστοι καί ἀξιόπιστοι. Οἱ ὑπόλοιποι τί νά ποῦν καί τί νά προσθέσουν; Ἄλλωστε, γιά πολλούς, θά εἶναι θρασύτατη τόλμη,

ἂν ἐπιχειρήσουν νά μιλήσουν γιά τό ἦθος τῶν Ἐπισκόπων ἢ τῶν ἱερωμένων, πού οἱ ἴδιοι περισυλλέγουν ἀπό τίς τριόδους καί τοὺς χειροτονοῦν. Καί ἔτσι ξεπερνιέται καί ὁ σκόπελος αὐτοῦ τοῦ διώρου.

Καί τό τελευταῖο θέμα. «Ἡ ἱστορική σχέση ἐπισκόπων καί Ἱερῶν Μονῶν». Κατά τή συζήτηση τοῦ θέματος αὐτοῦ θά διατυπωθοῦν μονόπλευρα, ὅλα τά παράπονα, πού ἔχουν οἱ Ἐπίσκοποι ἐξ αἰτίας τῆς συμπεριφορᾶς τῶν μοναχῶν. Ἀλλά δέ θά βρεθεῖ κανένας νά μεταφέρει τά παράπονα τῶν μοναχῶν ἐξ αἰτίας τῆς ἀγροίκου συμπεριφορᾶς τῶν Ἐπισκόπων. Καί δέ θά φέρεי κανένας στήν ὑπεύθυνη ὁλομέλεια τοῦ Ἐποκοπικοῦ Σώματος τήν περίπτωση τοῦ «κραγμένου» Μητροπολίτη Μπεζενίτη, πού τόλμησε νά καταδικάσει σέ τριετῇ ἔξορία τρεῖς ἀθῶες μοναχές, πού ἡ ἡλικία τους κλιμακώνεται ἀπό τά 86 ὡς τά 92 χρόνια. Ὅλα αὐτά δέν θά ἀκουστοῦν στήν αἴθουσα τῶν Συνεδριάσεων τῆς Ἱεραρχίας. Καί θά φτάσουν οἱ Σύνοδοι, μέ ἐπικεφαλῆς τόν πρόεδρο, στό συμπέρασμα, ὅτι πρέπει νά καταπιεστοῦν ἀκόμα περισσότερο οἱ μοναχοί, γιά νά μή τολμοῦν νά σηκώνουν κεφάλι καί γιά νά μή ἐναντιώνονται στίς ἀποφάσεις καί στίς πράξεις τοῦ προκαθημένου.

Αὐτά εἶναι τά θέματα τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Ὀκτωβρίου. Μπορεῖτε νά περιμένετε σοβαρότητα, ἐλευθερία ἔκφρασης Συνοδικῆς γνώμης, ἀποφάσεις, πού νά ἀναφέρονται στήν πορεία ὁλόκληρου τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας καί στήν ἀποτελεσματική ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων τῆς ἐποχῆς;

Ὁ τύπος τῆς Συνοδικῆς διάσκεψης θά τηρηθεῖ. Ἡ οὐσία τῆς Συνοδικότητος τῆς Ἐκκλησίας θά συνθλιβεῖ. Ὁ κ. Χριστόδουλος θά ξεπεράσει τό χρέος τῆς συνδιοίκησης τῆς Ἐκκλησίας καί θά μείνει, ξανά, ἀπόλυτος μονάρχης. Ἡ ἀρμοδιότητα καί ἡ εὐχέρεια νά αὐτοσχεδιάζει καί νά αὐθαηρετεῖ, νά ἀποφασίζει καί νά διατάζει, νά μονοπωλεῖ στό πρόσωπό του τήν Ἐκκλησία καί νά τήν ἐκθέτει μέ τήν ἀλυσίδα τῶν λαθῶν του θά παραμείνει στά χέρια του. Ὅπως θά παραμείνει στά χέρια του καί ὁ κομπασμός, ὅτι τά καταφέρνει νά βολτάρει καί νά παίζει τοὺς Συνοδικούς, τοὺς ὁμότιμους καί συνυπεύθυνους συλλειτουργοὺς του Ἱεράρχες, νά τοὺς κάνει κομπάρσους τῶν σχεδίων του καί νά τοὺς ὑποβιβάζει στό σκαμνὶ τῶν ἄφωνων ἀποδεκτῶν τῶν σχεδίων του καί «καθ' ὑποχρέωση» χειροκροτητῶν του.

Ἄλλωστε καί ὁ ἴδιος τό ἔχει δηλώσει. Ἀνώτατη ἐκκλησιαστική ἀρχή εἶναι ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας. Ὅταν ἡ Ἱεραρχία δέ συνεδριάζει, ἀρμόδιο ὄργανο εἶναι ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος. Καί ὅταν ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος δέν συνεδριάζει, ἀρμόδιος εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος. Ἄρα, μετά τίς τέσσερες μέρες τῶν διασκέψεων τῆς Ἱεραρχίας καί μετὰ τό διήμερο ἢ τριήμερο τῆς λειτουργίας τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ἡ ἐξουσία κυλάει σταδιακά, ἀλλά σταθερά στά χέρια τοῦ κ. Χριστοδούλου. Οἱ 80 Ἱεράρχες γλιστροῦν στό περιθώριο. Καί ποιός ἀντέχει τίς Ναπολεόντειες ἐμφανίσεις του καί τίς ἀτέλειωτες γκάφες του;

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Ο ΙΟΥΛΙΟΣ ΤΟΥ 1974 ΚΑΙ ΤΟ ΣΗΜΕΡΑ

Είκοσι επτά χρόνια συμπληρώθηκαν από τον Ιούλιο του έτους 1974. Ήταν ο μήνας εκείνος, που σημάδεψε τόσο έντονα και τά εθνικά μας θέματα και τά εκκλησιαστικά μας πράγματα. Τραγικές οι εξελίξεις στο δράμα των Κυπρίων αδελφών μας και βαρύτατος ο τραυματισμός στο σώμα της Έκκλησίας. Δράστης του πρώτου έγκλήματος οι όρδές του Άττίλα από την Ανατολή. Δημιουργός του δευτέρου ή ίδια ή διοικούσα Έκκλησία και τό τότε περιβάλλον της. Τά γεγονότα είναι σέ όλους γνωστά. Έντελως επιγραμματικά, μέ πόνο και θλίψη, θά τά επαναφέρουμε στή μνήμη των άναγνωστών μας.

Τό Νοέμβριο του 1973, μέ άφορμή τά δραματικά και θορυβώδη γεγονότα του Πολυτεχνείου, συντελέσθηκε μεταβολή στά πολιτικά μας πράγματα. Τό νέο διάδοχο στρατιωτικό καθεστώς παρουσίασε τήν εικόνα σκληρού ήγέτη. Οι πληροφορίες και οι φήμες για διώξεις και κακοποιήσεις αντιφρονούντων συμπολιτών μας ενέσπειραν φόβο και άγωνία στόν ταλαίπωρο λαό μας. Εύτυχεις εκείνοι, οι όποιοι, πλήρως άπορροφημένοι από τίς μελέτες τους, δέν είχαν ούτε καν τή δυνατότητα νά πληροφορηθούν τά γεγονότα εκείνης της περιόδου, έστω και αν διήνυαν τήν

τέταρτη δεκαετία του βίου τους. Έπιστέγασμα των τραγικών συμβάντων εκείνης της περιόδου ήταν τό πραξικόπημα κατά της τότε Κυπριακής ήγεσίας και ή έπακολοθήσασα τουρκική εισβολή και ό διαμελισμός της μαρτυρικής μεγαλονήσου. Καί σήμερα τό νησί μας αυτό ζει έντονα τό δράμα του. Καί έμεις θρηνοϋμε ακόμη τά θύματα των νεκρών παιδιών μας και των άγνωσμένων Κυπρίων αδελφών μας. Αυτό ήταν τό πρώτο μεγάλο γεγονός, που έπέτρεψε ή οικονομία του Θεού.

Καί τό δεύτερο. Τόν ίδιο μήνα, όταν τό σκληρό εκείνο δικτατορικό καθεστώς κατέρρεε υπό τό βάρος των άνομημάτων του, διαπράχθηκε τό άλλο βαρύτατο άτόπημα. Αυτή τή φορά στό χώρο της Έκκλησίας. Μετά τή δραματική άπομάκρυνση του μεγάλου Άρχιεπισκόπου Ίερωνύμου, τήν ήγεσία της Έκκλησίας κατέλαβε, έλέω Ίωαννίδη, ό φίλα προς αυτόν προσκείμενος, ό από Ίωαννίνων Σεραφείμ. Ίδου πώς περιγράφει τήν κατάσταση σέ κάποια πρόσφατη σχετικώς συνέντευξή του ό τότε Πρόεδρος του δικτατορικού καθεστώτος στρατηγός Γκιζίκης: «Ο Ίωαννίδης δέν είχε έμπιστοσύνη στόν Ίερώνυμο... Έφερε τό Σεραφείμ, που ήταν τότε Μητροπολίτης Ίωαννίνων... Ο Ίωαννίδης και ό Σεραφείμ γνωρίζονταν καλά, ήταν μάλι-

στα και οι δύο αντάρτες του Ζέρβα». Με τή σύμπραξη λοιπόν και με τις εύλογίες του δικτάτορα Ίωαννίδη ο νέος Αρχιεπίσκοπος Σεραφείμ επέτυχε την έκδοση των δύο έπαίσχυντων Συντακτικῶν Πράξεων 3 και 7/1974. Με βάση αποκλειστικά και μόνο αυτές τις πράξεις και χωρίς καμμία κανονική διαδικασία, ούτε καν ακρόαση, απομακρύνθηκαν δώδεκα έντιμοι και ανεπλήητοι Αρχιερείς. Πραγματικοί αδάμαντες, που κοσμούσαν τό σῶμα τῆς Ἱεραρχίας. Ὁ Ἐπίσκοπος τῆς ἀπέραντης ἀγάπης Μητροπολίτης Διδυμοτείχου Κωνσταντῖνος. Ὁ ἀγωνιστής και μαχητής Μητροπολίτης Κιλκισίου Χαρίτων. Ὁ ἀνύστακτος ἱεραπόστολος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος Κωνσταντῖνος. Ὁ ἀγωνιστής και μαχητής Μητροπολίτης Κιλκισίου Χαρίτων. Ὁ ἀνύστακτος ἱεραπόστολος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος Κωνσταντῖνος. Ὁ Ἐπίσκοπος τῆς προσφορᾶς και τῆς θυσίας Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Λεωνίδας. Ὁ ἀπλός ἀλλά και γενναῖος Μητροπολίτης Παραμυθίας Παῦλος. Ὁ στοχαστής και σεμνός Μητροπολίτης Χαλκίδος Νικόλαος. Ὁ ἀσυμβίβαστος Μητροπολίτης Ἀττικῆς Νικόδημος. Ὁ δραστήριος Μητροπολίτης Τρίκκης Σεραφείμ. Ὁ ρέκτης και ἐνθουσιώδης Μητροπολίτης Ζακύνθου Ἀπόστολος. Ὁ νεώτερος σύγχρονος ἅγιος Μητροπολίτης Λαρίσης Θεολόγος. Ὁ καλός Σαμαρείτης τῶν πονεμένων Μητροπολίτης Δημητριάδος Ἡλίας. Καί ὁ πρᾶος και ἡρωϊκός Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως Κωνσταντῖος. Τίς μητροπολιτικές ἔδρες ὅλων αὐτῶν τῶν ἁγίων και ἁγίων Ἀρχιερέων ἔσπενσαν νά τίς καταλάβουν, χωρίς νά τοὺς προβληματίσει ὁ ἀντικανονικός και «βίαιος» τρόπος ἀπομακρύνσεως τῶν προκατόχων τους, ἰσάριθμοι ἐπίδοξοι διάδοχοι, πλὴν δύο μόνο τιμητικῶν ἐξαιρέσεων ἀρχιμανδριτῶν, οἱ ὁποῖοι, καίτοι προτάθη-

καν γιά Μητροπόλεις, δέν ἀποδέχθηκαν τίς προτάσεις, σεβόμενοι και τήν ἀξιολογία τους και τό κύρος τῆς Ἐκκλησίας. Καί πρέπει και τοῦτο νά τονισθεῖ. Τά δικτατορικά Π. Δ/τα ἐγκαταστάσεώς τους, μέ φαρδιές-πλατιές τίς ὑπογραφές τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ τῆς δικτατορίας Ἀδαμαντίου Ἀνδρουτσοπούλου και τῶν Ὑπουργῶν του, φέρουν ἡμερομηνία ἐκδόσεως 22/7/1974 και ἡμερομηνία δημοσιεύσεως τήν ἀμέσως ἐπόμενη (!) 23/7/1974 (ΦΕΚ 284). Καί οἱ δύο αὐτές ἡμέρες εἶναι χαρακτηριστικές. Εἶναι ἡ τελευταία και προτελευταία ἡμέρα τοῦ βίου τοῦ ψυχορραγούντος και ἐκπνέοντος δικτατορικοῦ καθεστῶτος. Εἶναι ἐπὶ πλέον και οἱ ἡμέρες ἐκεῖνες, πού ἡ χώρα εἶχε κηρυχθεῖ σέ γενική ἐπιστράτευση και ὅλοι μας μέ φόβο και ἀγωνία στέλναμε τά παιδιά μας νά ὑπερασπισθοῦν τήν πατρίδα σέ μιά διαφαινόμενη πολεμική σύρραξη. Αὐτές λοιπόν τίς ἡμέρες τῆς μεγάλης ἀναταραχῆς και τοῦ ἐπικείμενου πολέμου οἱ παραπάνω Μητροπολίτες μας ἀνεβοκατέβαιναν τίς σκάλες τῶν Ὑπουργείων και τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου, γιά νά ἐπιτύχουν τήν ἄμεση δημοσίευση τῶν Π. Δ/των ἐγκαταστάσεώς τους, μήν τυχόν και τοὺς προλάβει ἡ ἐπερχόμενη ἀλλαγὴ τοῦ καθεστῶτος. Θλιβερές σελίδες τῆς ἱστορίας. Ἴσως δέν θά ἔπρεπε νά τίς παρουσιάσουμε. Τό κάνουμε, ὅμως, γιατί ἡ ἀλυσίδα τῶν γεγονότων, πού ἐπακολούθησε, μᾶς ἐπιβάλλει, δυστυχῶς, τήν ὑποχρέωση νά μήν τίς διαγράψουμε ἀπό τή μνήμη μας.

Αὐτός ἦταν ὁ τραγικός μήνας Ἰούλιος τοῦ ἔτους 1974. Ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολίτης, σέ φυλλάδιο, πού ἐκδίδει στή Μητρόπολή του, χαρακτηρίζει τό μήνα αὐτό ὡς τή «χρυσή» περίοδο γιά

τήν εξέλιξη τῶν ἐκκλησιαστικῶν μας πραγμάτων! Ἡ κρίση καί ἡ ἐκτίμηση δική του. Στήν ἐπιλογή του ὅμως αὐτή ἐμεῖς ἀδυνατοῦμε νά βροῦμε ἐρείσματα. Γιατί κατὰ γενική ὁμολογία καί ἀπόλυτη παραδοχή ὁ μήνας αὐτός ἀποτελεῖ, εἰδικά γιά τά ἐκκλησιαστικά μας πράγματα, τήν τραγικότερη, τή μελανότερη καί τή θλιβερότερη περίοδο. Καί ἔτσι θά τήν χαρακτηρίσει καί θά τήν καταγράψει καί ὁ ἱστορικός τοῦ μέλλοντος.

Ἡ ἀντικανονική καί «βίαιη» ἀπομάκρυνση τῶν Δώδεκα Ἀρχιερέων ἦταν τό βαρύτατο ἐκκλησιαστικό σκάνδαλο στή σύγχρονη ἐκκλησιαστική μας ἱστορία. Καί τό σπουδαιότερο εἶναι ὅτι τό σκάνδαλο αὐτό συντηρεῖται καί ἐξακολουθεῖ νά ὑφίσταται καί στίς ἡμέρες μας. Ἡ ἐκκλησιαστική ἡγεσία, ἡ παρελθοῦσα καί ἡ παροῦσα, τό ἀντιπαρέχεται καί ἀδιαφορεῖ, χωρίς νά θέλει νά ἀντιληφθεῖ ὅτι τό πρόβλημα αὐτό δέν τίθεται ὡς προσωπικό ζήτημα, ἀλλά ἀποτελεῖ ἀποκλειστικά θέμα κανονικῆς καί ἐκκλησιαστικῆς τάξεως, πού ἐξακολουθεῖ νά ταλαιπωρεῖ καί σήμερα τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας καί νά τραυματίζει τό κύρος της. Καί μέ λύπη διαπιστώνουμε ὅτι ὄχι μόνο γι' αὐτό τό σπουδαῖο καί σοβαρό πρόβλημα, ἀλλά καί γιά ἄλλα σοβαρά γεγονότα, πού συντάραξαν καί προβλημάτισαν τό πλήρωμα, ἡ ἐκκλησιαστική διοίκηση ἐπέδειξε καί ἐπιδεικνύει παράξενη ἀδιοφορία καί ἀνεξήγητη ἀπραξία.

Δέν θά ἀναφερθοῦμε σέ ὅσα κατὰ τό παρελθόν ἐπισημάνθηκαν ὡς προκλητικά ἀναγνώσματα τῶν ἐφημερίδων καί ὡς ἰδιόρρυθμα θεάματα τῶν τηλεοράσεων, τά ὁποῖα ἐκάλυψε ἄκρα τοῦ τάφου σιωπή. Δέν θά σταθοῦμε, γιά παρά-

δειγμα, στούς χαρακτηρισμούς καί ἀνταποδόσεις, πού ἀνταλλάχθηκαν μέ ἐπιστολές μεταξύ Ἀρχιερέων, μέ τίς φράσεις «κάνεις ἐξαγωγή ἰδιορρυθμῶν» καί «ἡ ἐπιστολή εἶναι ὑπόδειγμα καί ὁδηγός ἀλητείας», γιά νά ἐπισημάνει χαρακτηριστικά μετά ἀπ' αὐτά ἐκκλησιαστικό ἔντυπο ὅτι «κάνουμε καί ἐπανεισαγωγή ἀτόμων εἰδικῶν προδιαγραφῶν». Λέτε καί ὅτι τά ἐκκλησιαστικά πρόσωπα εἶναι διαμετακομιζόμενα ἐμπορεύματα τελοῦντα ὑπό τελωνειακή παρακολούθηση. Δέν θά τά ἐπαναλάβουμε. Θά σταθοῦμε, ὅμως, σήμερα σέ ὅσα πρόσφατα καταγγέλθηκαν καί ἀναφέρονταν σέ δύο Μητροπόλεις, τά ὁποῖα ἀποτέλεσαν νυκτερινό θέαμα στίς τηλεοράσεις γιά 4 ὥρες. Καμμία ἀπάντηση δέν δόθηκε ἀπό τήν ἐκκλησιαστική διοίκηση. Δέν πληροφορηθήκαμε καί δέν ἀνακοινώθηκε ἐπισήμως ὅτι διατάχθηκε κάποια ἔρευνα ἢ ὅτι παραγγέλθηκε κάποια ἀνάκριση, γιά νά διαπιστωθεῖ πού εὑρίσκεται ἡ ἀλήθεια ἢ μέχρι πού φθάνουν οἱ συκοφανίες. Ἀπό τά κανάλια ἀκούσαμε καί τίς σοβαρές καταγγελίες καί τίς νεφελώδεις ἀπόψεις τῶν πρωταγωνιστῶν καί τίς παράδοξες ἐπιστολές τῶν φίλων. Καί τά θέματα ἔκλεισαν. Ὁ πιστός, ὅμως, λαός, ἐνόψει αὐτῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀδιαφορίας, μένει μέ τίς εὐλογες ἀμφιβολίες καί τοὺς σοβαροὺς προβληματισμούς του.

Ἡ ἐκκλησιαστική μας ἡγεσία καλὰ θά κάνει νά χαμηλώσει τοὺς τόνους τοῦ ἐλεγκτικοῦ της λόγου πρὸς τά ἔξω, ὁ ὁποῖος ἄλλωστε ἀναφέρεται σέ θέματα ἐν πολλοῖς ἐκκλησιαστικῶς ἀδιάφορα καί πού διατυπώνεται χωρίς κανένα προσωπικό κόστος καί μᾶλλον γιά νά ἀνεβαίνουν οἱ δείκτες τῆς δημοτικότη-

τας, ἀφοῦ αὐτό τό τελευταῖο πολύ μᾶς ἀπασχολεῖ. Θά πρέπει πρωτίστως καί κυρίως ἡ ἐκκλησιαστική διοίκηση νά ἀσχοληθεῖ μέ τά δικά της ζητήματα καί εἰδικώτερα μέ τά σοβαρά προβλήματα, πού ἐκτυλίσσονται μέσα στό δικό της χῶρο καί πού τόσο βαριά τραυματίζουν τό κύρος τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ εὐσεβής λαός μας θέλει τούς Ποιμένες του νά ἀντιμετωπίζουν τά ἐκκλησιαστικά προβλήματα μέ τήν ἐπιβαλλόμενη τάξη καί πάντοτε μέ διαφάνεια καί καθαρότητα καί ὄχι μέ Κανονικές ἐκτροπές καί ἐπιπλέον μέ ἀδιαφορία καί παράξενες διαπλοκές. Καί ἀξιώνει νά ξεκαθαρίζουν πλήρως τά καταγγελλόμενα, γιά

νά διατηρεῖται ἔτσι ἡ ἐμπιστοσύνη στούς Ποιμένες του.

Τά σοβαρότατα ἀτοπήματα τοῦ παρελθόντος, τά σκάνδαλα καί τά ἐγκλήματα τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1974, θά πρέπει, ὅσο ὑπάρχει ἀκόμη καιρός, νά διορθωθοῦν καί ποτέ πιά στό μέλλον νά μὴν ἐπαναληφθοῦν. Ἔτσι μόνο θά παρουσιάσουμε καί στούς τρίτους τήν Ἐκκλησία μας ὡς «ἀγίαν καί ἁμωμον» μέ ἄξιους καί ἔντιμους Ποιμένες καί δέν θά διατρέχουμε τόν κίνδυνο νά τήν μετατρέψουμε σέ Ἀνώνυμη Ἐταιρεία, διοικούμενη ἀπό Διοικητικά Συμβούλια καί Διευθύνοντες Συμβούλους.

Συν.

Παπα-Γιάννη,

Πῶς συμβαίνει νά ἐνοχλεῖται ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος καί νά διαμαρτύρεται γιά ὅσα παράξένα καί ἐπιλήψιμα γίνονται στό χῶρο τῆς κρατικῆς διοίκησης καί νά μὴν ἐνοχλεῖται καί νά μὴ διαμαρτύρεται γιά ὅσα γίνονται στήν ἐκκλησιαστική διοίκηση;

1. Γιατί ἔδωσε ἐντολή, ἡ βαρειά καταγγελία γιά πλαστογραφία, νά μὴ γραφεῖ σιά Πρακτικά;
 2. Γιατί δέν ἐξηγεῖ ποιά σχέση ἔχει ὁ ἴδιος μέ τήν ὀργάνωση Pro Europa, πού ἔμπηξε γιά καλά τά νύχια τῆς στήν ἐκκλησιαστική περικοπὴ;
- Ἔχεις καμμιά ἐξήγηση;

Φιλικά
Παπα-Γιώργης

ΜΑΤΙΕΣ ΚΑΙ ΡΙΠΕΣ

‘Ο δικός μου ὁ ἀσύρματος

Μή μᾶς περιφρονεῖτε σεῖς οἱ μεγάλοι καί τρανοί ἐμᾶς τούς μικρούς καί ἀσήμαντους. Μή μᾶς θεωρεῖτε περιθωριακούς καί ἀπληροφόρητους ἐσεῖς, πού ξέρετε πολλά γράμματα καί διαβάζετε κάθε μέρα ἐφημερίδες καί περιοδικά καί ἀκοῦτε τίς εἰδήσεις ἀπό τήν τηλεόραση. Καί μεῖς οἱ ἀγράμματοι ἔχουμε τούς μυστικούς μας ἀσύρματος. Καί μαθαίνουμε τά νέα ἀπό πηγές, πού σεῖς δέν μπορεῖτε νά τίς ἐξερευνήσετε.

‘Εγώ εἶμαι ἓνας ἀπλός νεωχόρος. ‘Ανάβω τά καντήλια τῆς ‘Εκκλησίας, σβήνω τά κεριά, σκουπίζω καί σφουγγαρίζω. ‘Αλλά τά αὐτιά μου τά ἔχω τέντα, ὀρθάνοιχτα. Καί πιάνω καί τά φωναχτά ξεσπάσματα, ἀλλά καί τούς ψιθύρους, πού μεταφέρουν γεγονότα καί κακόγουςτες συμπεριφορές τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀφεντάδων.

Καί νά σᾶς πῶ καί κάτι ἄλλο: Σεῖς ὅλοι, ἐπειδή ἐμπιστεύετε στίς πληροφορίες, πού δίνονται ἀπό τά χαλκεῖα τῶν κέντρων τῆς ἐξουσίας, δέ μαθαίνετε τήν ἀλήθεια καί τήν πραγματικότητα. Ρουφᾶτε αὐτά, πού θέλουν νά σᾶς ποῦν. Τίς πιό πολλές φορές ἀλλαγμένα καί παρποιημένα. Καί ἀποδέχεστε τά πλαστά

εἶδωλα. Καί τά προσκυνᾶτε. Δίχως νά ὑποφιάζεστε, πώς ἔχετε γίνει θύματα τῆς παραπληροφόρησης, ὅπως τή λένε σήμερα τήν ψευτιά οἱ δημοσιογράφοι καί οἱ γραμματιζούμενοι. ‘Ενῶ ἐμεῖς οἱ ἀγράμματοι, οἱ ἀπλοί δουλευτάδες, μέ τό δικό μας ἀπλοϊκό καί πρωτόγονο ἀσύρματο, πιάνουμε ἐπαφή μέ τούς ταπεινούς ὑπηρέτες τῶν μεγάλων καί μαθαίνουμε τά μυστικά τους. ‘Ολα αὐτά, πού οἱ ἐπίσημοι ἐξουσιαστές κρύβουν μέ ἐπιμέλεια, γιά νά μή φτάσουν στή δημοσιότητα.

Θά σᾶς πῶ, λοιπόν, κάτι, πού δέν τό ὑποφιάζεστε.

Ξέρετε πόσες τσέπες ἔχουν τά φαρδυσμάνικα τοῦ Χριστόδουλου;

Φαντάζομαι, πώς θά βιαστεῖτε νά μοῦ ἀπαντήσετε, πώς ἔχουν δύο. ‘Οπως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν καί δεξιά καί ἀριστερή τσέπη. Νάι, ἀλλά δέν γνωρίζετε, ὅτι, ὅταν ὁ φακός τῆς τηλεόρασης τόν παρουσιάζει νά βγάξει ἀπό τή μιά τσέπη, αὐτή ἡ τσέπη δέν ἔχει τά δικά του, ἀτομικά πλούτη, ἀλλά τά χρήματα τῆς ‘Εκκλησίας, τῆς Συνόδου ἢ τῆς ‘Αρχιεπισκοπῆς, πού ἀποτελοῦν τό μόχθο καί τόν ἰδρώτα ἡ, ἀκόμα, καί τό δάκρυ τῶν πιστῶν Χριστιανῶν. Αὐτά τά διαχειρίζεται καί τά προσφέρει, δείχνοντας, πώς κάνει φιλανθρωπία, ἐνῶ, στήν πραγματικότητα, τή φιλανθρωπία τήν κάνουν τά μέλη τῆς ‘Εκκλησίας, πού ρίχνουν στά κουτιά τῶν εἰσφορῶν τό ὑστέρημά τους καί τή γνήσια ἀγάπη τους.

‘Η ἄλλη τσέπη, πού περιέχει τά δικά του πλούτη, εἶναι πάντοτε ἐφτασφράγιστη. Ποτέ δέ βγάξει καί δέν προσφέρει ἀπό αὐτή.

‘Εχετε ἀκούσει, στά τρία χρόνια τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς ἐξουσίας του, νά ἔβγαλε ἀπό τήν τσέπη τῶν προσωπικῶν του ὡφε-

λημάτων και να προσέφερε στους φτωχούς ή στους άστεγους;

Και ξέρετε πόσο φουσκωμένη είναι η τσέπη αυτή; "Αμα σās τό πω θά φρίζετε. Σείς νομίζετε, πώς ό Μακαριώτατος περιορίζεται στό μισθό, πού του παρέχει ή έλληνική Πολιτεία. Πού και αυτός δέν είναι εύκαταφρόνητος, αλλά, σέ σύγκριση μέ τίς άλλες απολαυές του, είναι φίχουλα. Τά πολλά λεφτά εισρέουν στή μυστική τσέπη του από άλλες πηγές. 'Από πηγές, πού δέν μπορείτε νά τίς φανταστείτε.

Μιά, από αυτές, τίς πολλές, είναι οί ιεροπραξίες, πού κάνουν οί γυρολόγοι 'Επίσκοποι. Οί βοηθοί 'Επίσκοποι τής 'Αρχιεπισκοπής 'Αθηνών και οί «παρεπιδημοῦντες» Μητροπολίτες τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος και τών άλλων ελληνόφωνων Πατριαρχείων. "Ολοι αυτοί, από τό πρωί'ίσαμε τό βράδυ, κυκλοφορούν στά μεγάλα νεκροταφεία τής περιοχής και κάνουν κηδείτες και μνημόσυνα. Και ιεροπρακτούν, μέ τήν υποχρέωση νά δίνουν τό μισό τών τυχερών, πού μαζεύουν, στόν 'Αρχιεπίσκοπο.

Λοιπόν, από αυτά τά τυχερά, πού τά μαζεύει ό κ. Χριστόδουλος δίχως νά κουράζεται, πρέπει νά μπαίνουν στήν άτομική, τή μυστική του τσέπη, περισσότερα από πέντε εκατομμύρια δραχμές τό μήνα.

Μάλιστα, μόνο από αυτή τήν πηγή, εισπράττει κάθε μήνα περισσότερα από πέντε εκατομμύρια δραχμές. Δίχως νά τά περνάει στή φορολογική του δήλωση. Και δίχως νά έχει τήν παραμικρή αφαίμαξη.

Μή νομίσετε, πώς αυτά, πού σās λέω, είναι προσωπικές μου υποφίες. 'Εγώ δέ λέω ποτέ πράγματα, πού δέν τά έχω έλέγξει. Οί πληροφορίες μου είναι από

μέσα από τήν 'Αρχιεπισκοπή. Και είναι άδιαμφισβήτητες.

'Από αυτή τήν τσέπη, τή βαρυφορτωμένη, δέν προσφέρονται ποτέ χρήματα για φιλανθρωπίες. Αυτά ξοδεύονται για τίς πυκνές έξόδους πρós τήν Εύρώπη και για τή δημιουργία τής φαντασμαγορίας τής χλιδής. Είναι θησαυρίσματα προσωπικά και καταντούν νά είναι και έξοδα προσωπικά.

"Ενας 'Αρχιεπίσκοπος τής περιωπής και τής άξίας του κ. Χριστόδουλου, δέν μπορεί νά περιφέρεται κατώτερος και φτωχότερος από ένα "Αραβα ήγεμόνα. 'Εκείνος έχει τίς πηγές τών πετρελαίων και τά πετροδολάρια. Και ό 'Ελληνας 'Αρχιεπίσκοπος έχει τίς άντλητικές μηχανές τών 'Επισκόπων, πού όλημερίς μαζεύουν τυχερά και αποδίδουν τό 50 % στόν προκαθήμενο.

"Ολα αυτά τά έπιασε ό δικός μου, πρωτόγονος, αλλά δυναμικός ασύρματος. Και σās τά μεταδίδω.

'Ο Νεωκóρος

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

'Εκκλησιαστικής ενημέρωσης.

'Ιδιοκτήτης:

ό Μητροπολίτης

'Αττικής και Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

Διεύθυνση: 19011 Αδών 'Αττικής.

Τυπογραφείο Κωνσταντίνου Σανιδά,

'Ιωαννίνων 6 Μοσχάτο.

ΨΙΟΥΡΟΙ

Πληροφόρηση ή παραπληροφόρηση.

Μεταφέρουμε δυό δημοσιεύματα από την ίδια εφημερίδα, από τον «*Ελεύθερο Τύπο*», πού σταθερά και προκλητικά προβάλλει τον κ. Χριστόδουλο. Καί σεις βγάλετε τὰ συμπεράσματά σας.

Τό πρώτο κείμενο, επίκαιρο ρεπορτάζ είναι δημοσιευμένο στο φύλλο της 31ης 'Ιουλίου 2001.

«Δέν έπεμβαίνει στά έσωτερικά του Πατριαρχείου τών 'Ιεροσολύμων ή 'Εκκλησία της 'Ελλάδος... Αυτό δήλωσε χθές κατά την ένημέρωση τών δημοσιογράφων ό εκπρόσωπος Τύπου της 'Ιερās Συνόδου, Σεβ. Μητροπολίτης Σπάρτης κ. Ευστάθιος. Συγκεκριμένα είπε ότι "δέν μπορεί νά επέμβει καμία 'Εκκλησία στά έσωτερικά της άλλης αν δέν προσκληθεί. 'Η 'Εκκλησία της 'Ελλάδος θά μπορούσε νά πάρει θέση αν τό Πατριαρχείο τών 'Ιεροσολύμων εκπροσωπούμενο από τον Τοποτηρητή ζητούσε τή συμπαράστασή της. 'Εάν συμβεί κάτι τέτοιο, ή 'Εκκλησία της 'Ελλάδος είναι ολοπρόθυμη νά βοηθήσει... πάντως δέν έπρεπε νά διαγραφούν οι πέντε μητροπολίτες...".

Διαβάστε, τώρα καί ένα δεύτερο δημοσίευμα της ίδιας εφημερίδας, πού κοσμεί τό φύλλο της 17ης Αύγουστου 2001.

«*Η εξέλιξη της διαδικασίας της εκλογής του νέου Πατριάρχη 'Ιεροσολύμων μπορεί νά χαρακτηριστεί μεγάλη επιτυχία του 'Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου. 'Ο 'Αρχιεπίσκοπος αντέδρασε δυναμικά σέ μία πολιτική αποκλεισμών, πού θά όδηγοΰσε στον άφελληνισμό του Πατριαρχείου καί ή παρέμβασή του έφερε αποτέλεσμα. Οι άρχές του 'Ισραήλ χειρίστηκαν τό ζήτημα μέ δημοκρατική ευαισθησία, βρήκαν τή δύναμη νά διορθώσουν τό λάθος τους. Οι εκκλησια-*

στικοί κύκλοι στήριξαν τήν ύποψηφιότητα πού έγγυάται τήν ένίσχυση του κύρους καί της άκτινοβολίας του Πατριαρχείου καί τών δεσμών του μέ τήν 'Ελλάδα. Μέ τίς πρωτοβουλίες, πού παίρνει ό 'Αρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος έπηρεάζει τίς εκκλησιαστικές εξέλιξεις καί εκτός τών συνόρων. 'Ορισμένοι προσπαθούν νά τόν παρουσιάσουν σαν έναν έσωστρεφή έθνικιστή, ένω αυτός συμβάλλει μέ τίς επιλογές καί τίς παρεμβάσεις του στην οίκουμενικότητα του 'Ελληνισμού.

'Οπωςδήποτε θά βρεθούν κάποιοι άφελείς, πού, έχοντας λησμονήσει τό πρώτο δημοσίευμα, θά έντυπωσιαστούν από τό δεύτερο καί θά πιστέψουν, πώς ή λύση του προβλήματος, πού δημιουργήθηκε στά 'Ιεροσόλυμα, άποτελεί επιτυχία του Χριστοδούλου. Τί νά κάνουμε; Καί οι άερόφουσες εμφανίζονται από την παραπληροφόρηση ως σφαίρες χρυσού. 'Αρκεί νά είναι βαμμένες έξωτερικά μέ χρυσαφί χρώμα.

«Υπό έξουσία».

Τό φωνάζουμε από καιρό. 'Αλλά φαίνεται, πώς κάποιοι Μητροπολίτες, «διατελούντες σταθερά έν ύπνώσει», δέν τό πήραν είδηση. 'Ο 'Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος εργάζεται μεθοδικά, μέ σκοπό νά υποβαθμίσει όλους τούς Μητροπολίτες στην τάξη τών βοηθών 'Επισκόπων του καί νά τούς υποτάξει υπό τό σκήπτρο του.

Τήν πρόθεση αυτή του προκαθημένου, άθελά του, τήν πρόδωσε ό αυλικός δημοσιογράφος, άρθογραφώντας στο ένθετο της εφημερίδας «*Ελεύθερος Τύπος*», της 5ης Αύγουστου 2001.

Δίνοντας πληροφορίες, γιά τίς τρεις επιστολές, πού συνέταξε ό κ. Χριστόδουλος, γιά νά άπαντήσει στο Φανάρι καί, ειδικά, γιά τήν τρίτη επιστολή, πού αναφέρεται στην άπαίτηση του Πατριάρχη νά μνημονεύεται ως 'Αρχιεπίσκοπος καί Πατριάρχης στίς Μητροπόλεις τών «*Νέων Χωρών*», γράφει άνάμεσα στά άλλα:

«*Σήμερα τό θέμα της μνημόνευσης στίς*

“Νέες Χώρες” είναι νεφελώδεις. “Ακούγοντας κανείς “του Πατριάρχου και της Συνόδου” δεν τό παρεξηγεί. Θά μπορούσε νά είναι ή Σύνοδος της Κωνσταντινουπόλεως... “Αλλά είναι άπολύτως παράλογο και άντικανονικό όταν υπάρχει Πρώτος στην Έκκλησία της Ελλάδος νά μνημονεύουν οί Μητροπολίτες των Νέων Χωρών “έν πρώτοις μνήσθητι Κύριε του ‘Αρχιεπισκόπου και Πατριάρχου ήμων Βαρθολομαίου και του ‘Αρχιεπισκόπου ήμων Χριστοδούλου (ίσως και της ‘Ιερās Συνόδου...) ούς χάρισαι”. Πέρα από την κατάφωρη παραβίαση των Κανόνων, άφου δεν είναι δυνατό ένας ‘Επίσκοπος νά αναφέρεται σέ δύο άρχές (Κωνσταντινούπολη και ‘Ελλάδα) είναι και ό Νόμος 590/1977, περί Καταστατικού Χάρτη της Έκκλησίας της ‘Ελλάδος...”.

“Η πρόθεση αποκαλύπτεται πλήρως. Σύμφωνα μέ αυτό, πού έγραψε ό αυλικός και κόλακας δημοσιογράφος, ό Μητροπολίτης, πού θά μνημονεύει τό Χριστόδουλο, θά τόν μνημονεύει ως προϊσταμένη του άρχή. Δέ θά μνημονεύει την ‘Ιερά Σύνοδο, τή Συνέλευση όλων των ‘Ιεραρχών, πού δέ λειτουργεί ως προϊσταμένη άρχή, αλλά ως ‘Αγιοπνευματική Σύναξη, πού έκφράζει την Έκκλησία, αλλά τόν καινούργιο του προϊστάμενο, πού θέλει νά στηθεί και πάνω από τούς Μητροπολίτες και πάνω από τή Σύνοδο.

“Αν τό δεχτούν, σημαίνει πώς τούς άξίζουν τά δεσμά της δουλείας.

Σεβντάς δημοκρατίας.

Μεγάλο σεβντά γιά τή δημοκρατία έχει ό κ. Χριστόδουλος. Πόθο διακαή, νά επικρατήσει ή δημοκρατία σ’ όλες τίσ έκφάνσεις του πολιτικού βίου.

‘Αλλά δέ φαίνεται νά τόν καίει ό ίδιος σεβντάς γιά τήν επικράτηση της δημοκρατίας στους κόλπους της διοίκησης της Έκκλησίας. ‘Εκεί... άπολυταρχία και δόξα τῷ Χριστοδούλῳ.

Τό ‘Ανώτατο ὄργανο διοίκησης της Έκ-

κλησίας της Ελλάδος, ή Σύνοδος της ‘Ιεραρχίας συνεδριάζει μόνο τέσσερες μέρες τό χρόνο. Καί από αυτές τίσ τέσσερες μέρες τίσ μισές τίσ κλέβει μέ τίσ παραστάσεις του και τήν τεχνητή φλυαρία του ό πρόεδρος Χριστόδουλος. Καί, κατά τίσ υπόλοιπες, άν κανείς τολμήσει νά διατυπώσει γνώμη, πού δεν άρέσει στον κ. Χριστόδουλο, του επιβάλλει τή σιωπή και του κλείνει και τό μικρόφωνο.

Κατά τή δημοκρατική αντίληψη και τήν πρακτική του κ. Χριστοδούλου, όταν δέ λειτουργεί ή Σύνοδος της ‘Ιεραρχίας, δηλαδή κατά τίσ 361 ήμέρες του χρόνου, οί άρμοδιότητες μεταβιβάζονται στη Διαρκή ‘Ιερά Σύνοδο. Καί όταν δέ λειτουργεί ή Διαρκής ‘Ιερά Σύνοδος, δηλαδή κατά τίσ 28 ήμέρες του μήνα, οί άρμοδιότητες μεταβιβάζονται στον πρόεδρο, δηλαδή στον κ. Χριστόδουλο. Καί ή δημοκρατία δοξάζεται.

‘Ακόμα, σύμφωνα μέ τά μυστικά, πού βγήκαν στην επιφάνεια, ό ίδιος ό κ. Χριστόδουλος βρίσκει τό θάρρος, ή, γιά νά είμαστε ακριθέστεροι, τό θράσος, όταν θέλει νά προωθήσει κάποιο ευνουμένό του σέ Μητροπολιτική έδρα, νά ρίχνει πλαστά ψηφοδέλτια στην κάλη, γιά νά συμπληρωθεί ό απαραίτητος αριθμός των ψήφων. Ναι, πλαστογραφίες, μέ δράστη τόν ίδιο τόν κ. Χριστόδουλο.

“Όσο γιά τή Διαρκή ‘Ιερά Σύνοδο, αυτή βρίσκει τίσ αποφάσεις έτοιμες και καλείται νά τίσ επικυρώσει. Έτσι, γιά νά μήν κουράζεται νά σκέπτεται και νά σκαλίζει τά περιστατικά και τούς σχεδιασμούς

“Αν ρωτήσετε και γιά τή λειτουργία της δημοκρατίας στη διοίκηση της ‘Αρχιεπισκοπής, θά σās παραπέμψουμε σέ κείνο τό καταπληκτικό, πού είπε ό κ. Χριστόδουλος σέ ιερατική συνάντηση. «*Στό Βόλο, τόσα χρόνια, δεν επέτρεψα σέ κανένα νά μου άνεβεῖ στο σέρκο. Δεν θά άνεβεῖτε σεις τώρα*».

Δημοκρατία μέ σφραγίδα γνησιότητας.

Τό μόνο, πού του μένει τώρα, είναι νά επιβάλει τή δημοκρατία στον πολιτικό κόσμο και στους άνυποψίαστους πολίτες(!).